

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

1őutca, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, 1őutca 2. sz.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 5 ft - kr.
Félévre 2 " 50 "
Negyedévre 1 " 25 "

Hirdetéseket elfogad: **Haasenstein és Vogler** Budapesten és Bécsben, **G. L. Daube** m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— **Bélyegdíj:** minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatnak el.

Nemzeti véderőnk fokozásáról.

Válságos időkben az államok sorsát a fegyver hatalma dönti el. S ezért minden nemzet oda irányítja törekvését, hogy védképességét lehetőleg fejlessze és fokozza.

Si vis pacem, para bellum! Ez régi közmondás, s e közmondást napjainkban — a döntő háborúk korszakában — terjedtebb mérvben alkalmazzák, mint alkalmazták valaha.

Európa népei fegyverben állanak, a hadseregek óriási tökéket emésztnek fel; mindegy: a költségeket viselni kell, mert úgy állanak a dolgok, hogy létérdekeinek csak oly állam képes érvényt szerezni, mely végső esetben Brennus kardját veti mérlegbe.

Sajnos, hogy így van, de változtatni azon — legalább egyelőre — nem lehet.

Ezen tényekkel szemben nekünk is azon kell lennünk, hogy védképességünknek minél több és minél gazdagabb forrásokat nyissunk; még pedig olyképp, hogy ne a soldateskának nyujtsunk ez által tápot, hanem a modern értelemben vett véderőnek, mely tudatában van annak, hogy létalapja nem önzés, hanem hogy hivatása: védeni a felsőbb trónt és védeni a hazát.

A véderő fejlesztésénél figyelembe veendő továbbá az is, hogy az, az adófizető honpolgárok lehető megkímélésével történjék.

Van erre mód, s arra lapunk egy régebbi évfolyamában rá is mutattunk.

Egy szerény vidéki lap azonban ritkán részesül azon szerencsében, hogy szé-

lesebb körben vételessék figyelembe; szavunk akkor is sikertelenül hangzott el. Végre közelebb mégis felszínre került ezen eszme, mennyiben egy fővárosi lap minap terjedelmesebb cikkben foglalkozott azzal. Helyes szempontból fejtegette-e ezen cikk a kérdést, vagy sem? — ezt nem kutatjuk; mi csak a magunk nézetét akarjuk rövid vonásokban vázolni.

Az 1868. évi XLI. t. cz. a magyar honvédséget léptette életbe, mely nemzeti intézményt mindnyájan örömmel üdvözöltünk. Hogy keletkezése óta mennyire haladt ezen intézmény, ennek mindnyájan tanui vagyunk; de tanui voltunk annak is, hogy a lelkes tisztikarnak mily erőmegfeszítésbe került, hogy e haladás — a legénység kiképzésére törvényileg engedett minimális időtartammal szemben — elérjék.

A kiképzési időtartam csakugyan felette rövid. Alig elegendő arra, hogy a honvédség rendeltetése színvonalára emelkedhessen.

Ezen segítenünk kell; segítenünk okvetlenül, ha a kitűzött célt komolyan el akarjuk érni.

Es elérjük a célt könnyen, minden jelentékenyebb többletkiadás nélkül s anélkül, hogy a kiképzési időtartamot meghosszabbítsanak, azáltal, ha a nemzet ifjúságát katonai kiképzésben is részesítjük.

Ez nem ütközik nehézségekbe; itt csak akarni kell!

Svájcban fennállanak az ifjúsági zászlóaljok s ott igen czélszerűnek bizonyult ezen intézmény. Közelebb pedig a francia kormány elrendelte, hogy minden iskolában, mely 200 növendéket számlál, ifjúsági zászlóalj alakíttassék; a zászlóalj négy század-

ból fog állani s minden század ötven növendékből.

Semmi sem akadályoz minket abban, hogy e rendszert a mi iskoláinkban is behozzuk. A tanuló ifjúságnak — mely szellemi munkával amúgy is túlságosan el van halmozva — mindenképp csak javára esnek az. Elvitázhatatlanul javára válnék egészségi szempontból, melyből a behozott kevés tornázás abszolút nem elég és javára válnék annyiban, mennyiben a különben is hadköteles ifju, ki iskoláit végezve katonának beállani kénytelen, nem volna akkor — iskolavégzett ember létére — annyi megalázásnak, fáradalomnak s faggatásnak kitéve, mint jelenleg úgyszólván szükség-szerűleg.

Vannak tantárgyak, melyeknek az ifjúság — meggyőződésünk és a mindennapi tapasztalás szerint — az életben vagy épenéggel nem, vagy csak oly szűk körök között veszi hasznát, hogy ezek fennállása mellett a katonai kiképzés teljes elhanyagolása csaknem érthetetlen.

Nézetünk szerint nálunk a francziák példáját kellene követni, akként hogy a gymnasiumok s hasonló intézetekben honvédtisztek részesítenék az ifjúságot katonai kiképzésben; e kiképzés a téli hónapokon át elméleti, a nyári hónapokon át pedig gyakorlati ismeretek tanítására terjedne. A városok egyéb ifjúsága, valamint a falusi ifjúság beoktatása megbízható honvéd-altisztekre bízhatók, s ezeknél az oktatás tárgya a katonai gyakorlati ismeretekre szorítkoznék. Az oktatás ellenőrzését természetesen az illető zászlóalj parancsnokságai gyakorolnák.

Ezen rendszer következetes keresztül-

— Hát téged mi lelt? olyan levert vagy mintha temetésre jöttél volna.

— Gerő, én rossz uton tévelygek. Szegény nőm sirt elválásunknál. Nem kellett volna bejőnem; a házasember, kinek gyermeke van, ne keressen kalandokat.

Szobránczay kineveté őt, gunyolá érzékenységet, azután az ő fogalmait a házasságról sorolva elő, néhány pohár madeirával vidítá fel Jenőt, és észte benne az ellenállhatatlan vágyat, a bájos Cécét láthatni.

Jenő igen szép virágfüzért készítettett, az ékszerárúsnál is tön megrendelést, azután salon öltönyét levé fel s különös gondot fordítá magára.

Végre a színházban volt a két barát, ugyanazon páholyban, melyből először látta Jenő Irmát.

A színház zsufolásig télt meg, s nyughatatlanul várta a közönség az „Idegen nő“ megjelenését; Jenő lázas ingerültségében szemét folyton a színpadra szegezte.

A függöny felgördült s nemsokára elérkezett Clarksonné első megjelenése. A szokott tapsvihar és virágzó fogadta a művésznőt.

Irma szép volt, mint a csillagos ég boltozatja. A Jenőtől kapott remek öltönyt visel. Nagyszerű volt e ruha; világos égszínkék selyem ezüsttel áttörve, a legújabb franczia divat szerint készülve, selyem bojt és halvány rózsaszín virágokkal díszítve. E ruhában csakugyan szebb és varázsolóbb volt Irma a szokottnál. Falusi nemeseknek felséges izlése volt, mert a ruha meglepetéssel és bámulattal tölté el az egész közönséget.

Zarándi Irma nefelejtskék szemének tekintete gyakran irányult Szobránczay páholya felé.

TÁRCZA.

Ki megjelenesz . . .

Ki megjelenesz ah, álmaimban,
Körítve fényvel, glóriával —
Jelenj meg nekem minden éjjel,
Teltsd meg szívem boldogsággal

Jelenj, jelenj meg minden éjjel,
Lássam szelíd fényét szemednek,
Es bár öregszem minden évvel
S redős lesz arcom — nem feledlek

Mert vétek volna, szörnyű vétek
Ha én tudnálak elfeledni . . .
Hisz' minden fűszál merre lépek
Susogja: hogy tudsz te szeretni!

Természet minden alkotása,
Romokba dőljön a világ — de
Legyen szivednek boldogsága
S egy köny se szokjon szép szemedbe

Jelenj . . . jelenj meg minden éjjel,
Körítve fényvel, glóriával,
Es bár öregszem minden évvel
Es bár vívodom a halállal,
Teli lesz szívem boldogsággal!

K. T-r.

„Megesalt.“

— Beszély. —

Irta: R. P. O.

(Vége.)

Sehol sem lelt nyugalmat. A fájdalommal elő-
érzet folyton szorítá szívét. Férje dolgozó szobáját

kereste fel, ott az íróasztal felett függött annak életnagyságu mellképe. Ilda a kép elé lépett, édesen enyelgett vele és sokáig szemlélt. Végre szeméi önkénytelenül az íróasztalon tévelygtek és kezé egy nyílt levél után nyúlt. Jenő lázas hevültségében asztalán felejté Gerőtől kapott levelét.

Ilda kezeibe veszi és e lesújtó sorokat olvasá:
„Kedves Jenőm! Siess haladéktalanul széped karjaiba. Irma vár! érted? Ő vár rád! Holnap este egyedül a te óhajodra játsza el „Az idegen nő“-t, — és ama gazdag remek öltönyben lép ki a színpadra, melylyel te ajándékoztad meg. Jőjj! Jönőd kell, izlésed szerint lesz öltözve, szebb és varázsolóbb leend a szokottnál. Ölel és vár Gerő.“

Ilda szívéhez szorítá kezét, arca halálsápadt lón, a fájdalom és féltékenység irtózatossá kitérte torkát összeszorítá, szeméit megtörte, tagjait nehéz szédülés fogta el és közel volt az örléshez. Borzasztón sikoltá ez egy szót: „Megesalt!“ s eszméletlenül rogyott a szoba padlójára.

Sokáig feküdt alétlan, míg vére ismét forrni kezdett s lassan-lassan magához jött; végre bágyadtan kelt fel s keserű fájdalommal nézett a levélre.

— Való! — sikoltá fel. — Ő megesalt! Szent isten, légy könyörületes irántam, én megörülök.

Rémítő fájdalmában kinosan zokogott alvó gyermeke bölesője felett. Végre egy gondolat vilant fel agyában, öltöző termébe rohant, egy burnusba burkolá magát, feje körül fátyolt kötött, azután észrevétlenül hagyta el a kastélyt.

Szobránczay Gerőt megdöbbené Jenő komorsága.

vitele fokozná védképességünket, a hadköteles ifjuságnak tetemesen megkönnyítené a szolgálatot s honvédségünket a rövid kiképzési időtartam mellett is, belterjüleg rendkívül fejlesztené. Sőt lépés tétetnek ez által a keretrendszer felé is, mert könnyen beláthatni, hogy az ifjuság katonai képzettsége mellett a közös hadseregnek nézve megszabott szolgálati időtartam is minden kárnélkül leszállíthatatnék, ami viszont jelentékeny előnyököt eredményezne.

Azt hisszük, hogy helybeli népes gimnasiunaink ismert jelességű vezetői saját hatáskörükben kezdeményezhetnék a dolgot. Ugy vagyunk meggyőződve, hogy hasznos szolgálatot tennének a vezetősökre bízott ifjuságnak s a közügynek egyaránt.

Városi ügyek.

A városi képviselőtestület f. hó 12-én közgyűlést tartott.

A kánikula ugyan korántsem olyan intenzív, mint más években, sőt a felöltő sincs még szegre akasztva; mindazáltal igen csekély számmal jelent meg a t. képviselő urak. — Sajátságos véletlen, hogy — valahányszor azon pénzüzetek névszerinti szavazás utján való megjelöléséről van szó, melyekben az árvapénzek egy része elhelyezendő lesz — mindig oly néptelen a tanácskozási terem; holott egyéb szavazások alkalmára rendszerint oly tömegesen szoktak jelentkezni a város atyái, hogy a tanácssterem csaknem elégtelen befogadásukra.

A felelősségtől való félelem tartja vissza őket?

Nem! hanem visszatartja őket az elv. Némi képviselő urak ugyanis helyesen hangsúlyozták, hogy még a garancia szempontjából is előnyösebb, ha maga a város közönsége vállal felelősséget, mintha egyesek vállalkoznak a kezességre. Végre az is megfontolást érdemel, hogy miért vállaljon épen az felelősséget, ki a közgyűlésen jelen van, míg az, ki meg nem jelent, sem nem szavaz, sem nem kezességek. Azután meg arra sem lehet azt mondani, hogy „rebus quasi bene gestis“, ha tizenhétre olvad le azok száma, kik a teremben még jelen vannak, mire a felelősség kérdése kerül szönyegre.

Mert a képviselőnek nem minden tagja Krózus vagy Nábob, hanem van köztük akárhány, kiknek vagyoni viszonyai szűkebb korlátok által vannak határolva. Vegyük most azt az esetet, hogy csakugyan rákerül a sor a névszerinti szavazásra; igen könnyen megeshetik, hogy egyik vagy másik pénzüzetért két-három úri ember vállal felelősséget, kik anyagi tekintetben azok közé tartoznak, akik sem nem Krózusok, sem nem Nábobok. Ily esetben a törvény által megkívánt felelősség a névszerinti kijelölés dacára illusorius s igazok van azoknak, kik azt tartják, hogy a város közönsége, összességében, több garantiát nyújt, mint egyeseknek kezessége.

Amde tekintünk a dolog másik oldalát. A pénzüzetek névszerinti szavazás utján való kijelölését a törvény maga teszi köteleességünké. A törvényt tisztelnünk kell s a szerint eszelekednünk. Annál is inkább, mert a mi kedvünkért bizonyára nem fogják azt megváltoztatni! Ahhoz járul, hogy azon szerencsés helyzetben vagyunk, mikép három

jóhitelű, szilárd pénzüzetekre bízhatjuk árvapénzeinket, mely pénzüzetekért mindenki bátran elvállalhatja a vagyoni felelősséget, annyival is inkább, mert ezen felelősség — e tekintetben tett felterjesztésünk következtében — csak egy-egy félvélő időtartamra fog elvállaltatni, míg másrészt az is tekintetbe veendő, hogy az elhelyezendő árvapénzek nem képeznek valami nagy összeget.

Ily körülmények között nem kételkedünk, hogy képviselőink a szóban lévő kérdésnek ismételt tárgyalására lehetőleg teljes számmal meg fognak jelenni s a törvény követelményének eleget fognak tenni.

Azokban terjünk át a közgyűlés menetére. Először polgármester a gyűlést megnyitván, mindenekelőtt fájdalommal köteleseget teljesít, midőn bejelenti néhai dr. Tóth Miklós püspök úr ő méltóságának, a városi képviselőtestület egyik kiváló virilis tagjának elhunytát. A boldogult, püspökségének rövid tartama alatt is, fényes lelki tulajdonainak s lángoló hazafiságának annyi tanuileit adá, hogy a városi képviselő nem róhatja le a boldogult iránti tisztelete, kegyelete és hálaát méltóbban mintha a vesztéség fölötti mély fájdalmat jegyzőkönyvbe iktattatja.

Ezen indítvány egyhangulag elfogadtatott. Minthogy pedig néhai dr. Tóth Miklós elhunytá következtében a virilis képv. tagok sorában lézag támadt, Rosenberg Hermannnak, mint legközelebbi póttagnak, kellett volna a rendes tagok sorába lépni. Rosenberg Hermann azonban kijelentvén, hogy választott képviselői minőségét kívánja megtartani, az utána következő póttagnak, dr. Krajzell Aurel lép be a rendes virilis képv. tagok sorába.

Jelentést tett továbbá a polgármester az orsz. katasteri bizottság eljárásáról s arról, hogy a f. év első felében a v. hatósághoz beérkezett és elintézt ügydarabok száma 529-cel szaporodott, a múlt első felévihez képest. Azonkívül e hatóság külső működését illetőleg kiemelendők: a gör. kath. templom előtti utzarész újbóli kikövezése, a szentlászlóhegyi palló helyreállítása, a legett városi alsó-malom felépítése, a honvéd-laktanya udvarán történt építkezés, a kalváriai út helyreállítása, a kalváriai hidnak folyamatban lévő felépítése, a szeméthei ásványvíz vegyelemezése, stb.

Ezen előterjesztéseknek tudomásul vétele után Golej Mihály letette a szokásos polgári esküt.

Azután olvastatott a gyári ipar meghonosítása s felvirágoztatása ügyében szerkesztett s általunk ismertetett emlékirat, mely a törvényhatósághoz fog felterjesztetni. Ezen alkalomból kijelenti a közgyűlés, hogy az emlékiratban említett iparágak bármelyikének meghonosítását, áldozatok árán is kész leendő előmozdítani. Együttal az eljárás bizottság Kovácsy János v. képviselő elnöklése alatt állandósítatik, hogy esetleg konkrét javaslatokat tegyen.

Sárosmegey erdőügyi albizottsága értesíti a közgyűlést, hogy a városi erdőknek egy nem okleveles erdész által való kezelése a törvény szerint nem engedélyezhető; azonban igyekeztek a város más erdőbirtokosokkal egy okleveles erdőtiszt közös alkalmazására nézve egyetértésre jutni, vagy eszközölje ki a földm. ipar- és keresk.-ügyi ministeriumnál, hogy a városi erdők feletti felügyelettel egy sóvári kincstári erdőtiszt bízathassék meg. A közgyűlés az utóbbi módozatot — mely mellett, mint legezelszerűbb mellett, lapunk már régebben és ismételve emelt szót — fogadta el.

A városra utalt folyó évi cukor-, kávé- és sörfogyasztási adót illetőleg a tanács megbízottát,

Mereven állott meg, mintha az ég büntető hatalma sóbálványyá változtatna volna.

Iszonyu jelenet volt ez, Gerő összeresztent és rémülettel mondá: „Neje!”

Csakugyan Ilda volt a szerencsétlen nő. Ilda, ki imádásig szerette férjét, s csak annak szerelméért élt-halt, az volt ki most e kétségbeesett egy szót „Megcsalt!” mondá.

Szegény, láttuk mily vigyázva hagyá el a kastélyt, hogy senkise lássa és sejttesse hová megy, nem akarta férje jó hírnevét kockáztatni, gyalog jött be a városba, hogy a cselédek figyelmét fel ne keltse.

Fáradtan és kimerülten ért a városba, ott a színház bejárata előtt állott. Az ég a legreményesebb fergeteget hozá, a szél orditva sűvölté át az utcákat, s utóbb ez égi háború tört ki a jég-hideg esővel. A szegény nő nem gondolt az idővel, bensejében rémületesebb fergeteg dúlt, és noha tagjai reszkettek, s a hideg eső egészen megdermeszté, mégis várt, várt, míg férjét meg fogja pillantani; a halátnan férjt, ki oly könnyelműen ráblá el hitét, megsemmisíté. Életboldogságát. A lélek már elhagyui látszott a gyenge testet, mikor a férj szerelmi mámorában kivezeté kedvesét. A szegény szerencsétlen nő látta a valót, s ajkai még csak az egyetlen szót „Megcsalt!” voltak képesek elrebegni, aztán életlenül esett össze.

E rémületes éj óta örült fájdalom ült Jenő arczán, a kétségbeesés és a nehéz vétek súlya nyomta keblét. Lidája boldogságának minden kincse, nem vala többé s halálát ő okozá; egy hőbortos könnyelmű szeszélye által. Az örökös vád, a nehéz bűn egészen leveré őt.

hogy igyekezzék egy teljesen megbízható biztosítékot nyújtani képes egyénnel akként egyezsége jutni, hogy a kérdéses adó kezelését az illető saját felelőssége s esetleges kárára átvénne. Ha ily egyén nem akadna, intézkedjék ezen adó nem házi kezelése iránt.

A városi alsó malom bérbeadására vonatkozólag megtartott másodikbéli árverés eredménye, mely szerint Voloszinovics és Lenhardt társvállalkozók évi 1760 frtnyi évi bért ajánlottak fel, a jelenlegi körülmények között három évi bértartam mellett elfogadtatott.

Következett a v. árvaszéki szabályrendelet 33 ik §-ában kimondott kijelölése azon pénzüzeteknek, melyekben az árvapénzek elhelyezendők lesznek.

A közgyűlés elején is kevesen voltak jelen, mikor pedig ezen tárgyra került a sor, ezen keveseknek száma is tetemesen megfogyott. Határozatba hosszas eszmecsere után az ment, hogy e tárgy tüzessek ki újból a legközelebbi közgyűlés napirendjére s hívassanak fel a v. képviselők személyileg arra, hogy akkorára megjelenvén, tegyenek eleget a törvény által ránk ruházott köteleességnek.

Végül a városi polgárok sorába felvételtek: Füzy István m. kir. honv. főhadnagy és Rimaszombathy Kálmán.

A sáros-zempléni ev. espereségnek 1881. jul. 11-én Eperjesen megtartott évi gyűlése.

A collegiumi nagy könyvtári teremben r. 9 órára összejűlekezett világi és egyházi képviselőket Jelenik-Almássy István felügyelő üdvözölvén, Urbán Adolf esperes úr olvasta fel szokásos évi jelentését. Ezen részletes, alaposan kidolgozott jelentésből örvendetes tudomásul vette a gyűlés az egyházi vagyon szaporodásáról, az egyházas élet előmeneteléről szóló részt, azonban igen elszomorodva hallotta azt, miszerint az egyházak egyharmad része világi felügyelő nélkül van, mert olyanokat kapni nem lehet. Valóban igen szomorú dolog az, hogy világi uraink nagy része, tisztelet a tiszteletemért kivételnek, mindinkább kivonja magát az egyházas élet köteleiből. Egykor ők voltak az egyházak, az iskolák, sőt az egyházas irodalom pátronusai — s azért virágozt mindhárom. Most? — Fájdalom hanyatlóban mind a három. Az egyházas irodalmat nemhogy pártolják, hanem ritkaság az olyan is, aki tudomásul vesz róla. A lelkes urak vegyék e dolgot szívökre és igyekezzenek megmenteni az „egyháznak oszlopait“, az által, hogy újra megnyerik őket, újra bevonják őket prot. egyházunk érdekkörébe! A főesperesi jelentésben és az ahhoz fűződött tárgyalásban volt ezenkívül még egy „fekete pont“. S ez a tanítók ügye. Három, részben méltatlan, részben képtelen, egyénről volt szó. Ezekkel szemben a lehető legnagyobb szigor alkalmazása mondatott ki. Helyesen! „Vulnus ense recidendum ne pars sincera trahatur!“ Inkább szenvedjenek az egyes emberek, mintsem egy egész generatio. A pénztárakról szóló jelentések örvendetes gyarapodásokat tüntettek fel. Az elemi iskolai vallastanításra a collegiumi hittanári és képezdei tanárikar által kidolgozott tanterv egészében, elveiben és menetében elfogadtatván, a jelenlevő Hörk J. theol. tanár felszólalására részleteiben is elfogadtatott. Ezután az aug. 16-án Rozsnyón tartandó kerületi gyűlésre küldettek ki

Folytatás a mellékleten.

Ama termet, melyben Ilda holtteste feküdt a ravatalon, a temetés után bezáratá; senkinek sem volt szabad amaz ajtó felé közeledni. Csak ő térdelt ott gyakran, karjaiban fiát tartva, ki elszantnyult, hasonlóan a gyenge növényhez, melytől az éltető napsugarat vontak el.

Könnyelmű szeszélyeért rémitőn bűnhődött Jenő, kétségbeesett volt bankódása és fájdalma.

Egy évig járt szívpreesztő zokogással Jenő amaz ajtó elé, kegyelem és halálért könyörögve. Midőn elérkezett volt Ilda eltemetésének évforduló napja, Jenő nyugodtan tartá összezsúrt holt fiát karjaiban s néma fájdalommal vitte az élettelen gyermeket; nem zokogott, nem zúgolódott a sors kegyetlensége ellen, hogy megrabolta még ez egyetlen vigaszától is.

Elővette a halottas szoba kulcsát, hogy most gyermekét fedtesse ama ravatalra, amelyen egy év előtt imádott neje holttesteme feküdt. De amint belépett, feldúlt lelke előtt hirtelen úgy rémlik mintha Ilda halvány alakja lépdelne le a ravatal lépcsőzetéről, hallja a fehér selyem ruha suhogását, hallja e rémületes szót: „Megcsalt!“ mire egy iszonyu sikoltást tesz és hirta esik össze.

Szobrancy Gerő a világi maradt, néhány év után, midőn vagyoni állapota csökkent, jónak látta megházasodni.

A bájos Zarándi Irma pedig ünnepelt művésznő maradt, míg arca ment volt a redőtől és valjon ki itélheti el őt, ha varázsának többen estek áldozatul — hisz ő színésznő volt!

követek.
A levél
lajstrom
resnek b
a jegyző
szavazta
ünnepe
lékezvén
méri Ujh
legjeseb
egyháza
tartja s a
Ujházy J
ban eret
pontban a
nak! Adn
nak s nem
raira!
Végül
elített B.
adott sokt
nistrator.
I. két egy
befejezese
hogy a gy
kebelében
Dessewffy
azon módo
sajátkezü
szeretel
rint ezentü
előtt nemcs
magyarazta
szeretetre
Dessewffy-
„Nyilatkoz
s annak hi
fól. A Hor
pedig a sze
vatni. A gy
János marg
Négy
zeti az esp
kozásban el
még Simko
T. felügyelő
elintéztet
mérseklété
bizást nyert
A gyű
társaságban
megelegeds
sára s haza

Ká

(Ekskurzió. Ked
szobb alom. E
Kéz-lábak és
Ha má
csak mi is l
Azt m
komám nem
várta? — le
ének, . . . har
Hát ak
ügy sem vol
jonak; ha m
a két felkiált
teszem azt a
várfokaig, —
alján a trium
Ki is r
nám, ha nem
mányos seke
Feljutot
gamásitálpun
nem pótlásul
Megban
középkor heri
kules — az i
ban és aztán
„kedvesinálás
Nem ke
kiürülte után
hölgyek már
No de
nél nem verg
ron középkori
megjöttek az
tünk vala, hog
táncz!“ . . .
En hiva
nem tánczolta
mulám és köz
keserves nedv
urammal disk
Hanem
bitó legény!
lembe, jobban
— mig végre
100 lépésre fe
leheveredem.
Nálam a
egy momentu
már versenyt
meinek földetv

követek. Majd a levéltár ügye került szőnyegre. A levéltár Horik J. collegiumi hittanár a régi lajstrom szerint rendbe hozva, mivel a főesperesnek bemondotta, hogy honorariumot nem kíván, a jegyzőkönyvi köszönetet (külön jkvi kivonatban) szavazta meg neki a gyűlés. Ekkor kegyeletes ünnepet ült meg az esperességi gyűlés, megemlékezvén a nagylelkű, hitbuzgó, áldozatkész budaméri Ujházy családról, amely, s főleg annak egyik legjelesebb tagja, Ujházy József a budaméri ev. egyházat alapította s azt saját költségén fenn is tartja s a jövőnek is biztosította. E napon volt Ujházy József halálának első évfordulója s az egyházban erette requiem. A gyűlés jegyzőkönyvi különponthban adott kifejezést elhunyt feletti fájdalomnak! Adna Isten sok ilyen buzgó urat egyházunknak s nem kellene a jövőtől félnünk! Aldás poraira!

Végül bejelentették, hogy a consistoriumilag elítelt B. lelkész teljes javulást mutat s a mellette adott sókúti lelkész Placsó István, mint administrator, rendbe hozta egyháza ügyeit! Placsó I. két egyházat gondozott — sikerrel. A gyűlés befejezése előtt Benyó János ófalvi lelkész kívánja, hogy a gyűlés „Nyilatkozatot tegyen közbe, hogy kebelében panszlávok nincsenek — Ez indítvány Dessewffy Lajos n. jakabvági felügyelő ajánlatára azon módosítással, hogy e nyilatkozatot mindenki sajátkezűleg írja alá elfogadtatik, s elfogadtatik ezenfelül Horik József pótindítványa is, mely szerint ezenfelül az újon beiktatott lelkészek az oltár előtt nemcsak a haza, (mert ezt a panszlávok elmagyarazzák.) hanem a magyar nemzet iránti szeretetre is esküvel lesznek kötelezendők. A Dessewffy-féle indítvány így elfogadtatik, a „Nyilatkozat” megírására a felszólaló Benyó János s annak hivatalos körözésére az esperes hivatott föl. A Horik-féle indítványhoz való hozzájárulásra pedig a szomszédos egyházmegyék fel fognak hivatalni. A gyűlési jegyzőkönyv felvételével Zémann János margonyai lelkész bizott meg.

Négy rövid óra alatt, sokat igen sokat végzett az esp. gyűlés, melynek buzgó, s a tanácskozásban élénk résztvevő tagjai közül meg kell még Simkovits Pál pazdiesi lelkészt és főleg Both T. felügyelő urat is említenünk, aki a szigorú elintézet kívánó iskolai ügyekben, mint böles mersekleteről ismeretes egyén, többszörös megbízást nyert.

A gyűlés után annak tagjai kedélyes asztali társaságban folytatták tovább az eszmecsereit, meglepődéssel tekintvén vissza a gyűlés lefolyására s haza távoztak „rebus quasi optime gestis!”

H. J.

Kánikulai krix-krax.

(Exkurzió. Kedvesinálás. Csap-mesterség. Morpheus. A legszébb álom. Egyiptomi sötétség. Csuszó-mászók koncertje. Kéz-lábak és láb-csöplők. Ingyenes gőzfürdő. Kánikulai képek. Galgen-Humor. Fosztóka.)

Ha már mindenki a zöldbe megyen, hát csak mi is lépést tartunk a korrall (?)!

Azt mondják a pajtásaim, hogy: — Te, komám nem csinálnánk-e egy kis exkurziót az x-i várra? — lesz hölgytársaság, . . . magyar zene. . . ének, . . . harapni való — és három hordó sör!! . . .

Hát akár! gondolom magamban; hisz én úgy sem voltam soha a megrontója semmiféle jónak; ha már semmi egyébért nem, akkor azért a két felkiáltós jelű három hordó sörért megteszem azt a bliktri olympusi gyalogversenyt a várfokáig, — annál jobban fog majd izleni a vár-alján a triumphusi pohár!

Ki is mentünk, de nem gyalog, — hazudnám, ha nem föllentenék! — hanem négy furmányos szekeren.

Feljutottunk szerencsésen a várra; — a gamáslitalpunk megkopott ugyan egy kissé, hanem pótlásul annál jobban megdagadt a lábunk. Megbámultuk annak rendje-módja szerint a középkor herkulesi munkáját, a legnagyobb Herkules — az idő — által megviselt bánya-romokban — aztán hozzáláttunk amúgy szolidusan a „kedvesináláshoz.”

Nem kellett soká dolgoznunk. Az első hordó kiürülte után úgy megjött a kedvünk, hogy a hölgyek már-már elkévdteleudedtek!

No de azért ez a temperamentum hölgyeinknél nem vergődött az felső fokig, (középkori váron középkori stylusban festünk!) mert mikor megjöttek az hegedősök, oly annyira neki hevültünk vala, hogy szólt az hegedő és „tapsolt a tánc!”

En hivatalomnál fogva, mint „csapmester” nem táncoltam, csak a mások kecses lejtéseit bámulám és közben-közben az árpa és komló édeskeserves nedvének behatása folytán, Morpheus urammal diskuráltam.

Hanem az a Morpheus borzasztó egy csábító legény! . . . Addig-addig sugdosott a fülemben, jobban mondvá rángatta a szempilláimat, — mig végre elhatároztam magam, hogy a vagy 100 lépésre fekvő bokor alá egy negyedórászkára leheveredem.

Nálam a szándék tüstént tetté válik; . . . egy momentum s én egy hecsepecs bokor alatt már versenyt horkolék a tánczó párok lábútemeinek földetverő dobogásával . . .

Ah mily szépeket álmodám!! . . . Az egész világ pilseni sör, valamennyi szép leány korszó volt, . . . s én a legeslegszebbik korszóból kényem-kedvemre csakúgy eszóltam a menyeyi ital keserűségeit! . . .

Ez volt életemnek legszebb álma!

Csak azt sajnálom, hogy azt a békát meg nem foghattam, mely e sörös-kanesós álmomból felebreztett!

Tessék csak elképzelni kérem alásan! . . .

Ez édes merengős közepette egyszerre csak érzem, hogy valami hideg környékezi a physiognómiámat; — hozzá kapok, . . . az kiesszik az öt körömöm közül s azt mondja, hogy „korr!” . . .

Felnyitom a szemem s mit látok? — semmit; . . . abszolute semmit! Köröttem egyiptomi sötétség uralgott.

Eleinte hirtelenében azt sem tudtam, hogy hol vagyok?

Lassanként azonban emlékező tehetségem ködfátyolkepei tisztulni kezdtek, s én a tényálladékat megállapíthatam.

Világos, torró kánikulás nappal jöttem ide, — most pedig sötét hűvös idő, — ergo éjszaka van; . . . minthogy borzasztó esőndesség van, következik, hogy a váromok közt csak magam vagyok; — s minthogy csak magam vagyok, önkényt következtethető, hogy borzasztó kellemetlenül érzem magam!

Azt tetszik kérdeni, hogy milyen a kánikulai éj? . . . Ah az valami rémitő rút! (legalább ez az enyém olyan volt!) . . . Csillag nincs az égen, a hold pensóba ment, a levegőt nem is annyira hűs, mint inkább náthát szerzőnek lehet nevezni; sötétség, hogy az ember az órrától két arasznyira meg nem látja a Dárius kincsét sem, kigyó, béka, gyík s az Isten tudná, hogy még milyen csuszó-mászó állat brekeg, füttyöl, csiripel, sípol, nyög, . . . birri! — meg most is végig fut a hideg, ha arra az éjre gondolok!

Ilyen kritikus helyzetben egyebet sem tehettem, mint — hogy vagy itt maradok virradtig, vagy tüstént utnak indulok. — Én ez utóbbit választam.

Erdő borította meredek köves uton miképp lehet lejutni — körülbelül sejtik nyájas olvasóim. Simpliciter leültem s a két kezemmel neki dültem a földnek; — ez a két kezem a lábaim, a lábaim pedig csöplők módjára működtek.

Semmi bajom sem történt, szerencsésen lejutottam; — csupán a két tenyerem dagad meg, csöplés közben a gamásliam sarkát lövtem, s a nadrágomnak egy kimondhatatlan részét foszlánnyá téptem! . . .

Külömben se baj, . . . csak hamar lenn vagyok! . . .

Es baktattam az éji homályban borongó kebellem . . . miglen kiindulási helyemre érkezem, — persze rémitő darangirozott és éhes állapotban. Körülnéztem, hogy nem virrasztanak-e valahol? És az Istenek nem hagytak el, mert egy süteményes boltban gyér világítás mellett, még javában folyt a láрма.

Benyitok — és ismét nem látok semmit! . . . nem a sötétség, hanem a dohányfüst miatt.

Ektelen zaj és irgalmatlan forróság uralg benn. A legkomiszabb kánikulai nappal bliktri ehhez az itteni éjszakához képest; — aki gőzfürdőt akar venni, az jöjjön ide s ingyen részeseülhet benne, mert itt mindenki izzad! . . .

Az a két örmester, aki hatalmasan stamperlizik a fél literes „pregó-ból olyan csöppeket izzad ki a „nemes suapsz” behatása alatt, akárcsak az exercitplaczon volna! . . .

Amott két hivataloszolgá theázik, (de kánikulában!) s olyan piros mindakettő, hogy minden minutában végig simithatja a guta!

És most jön a legszebb s legigazibb kánikulai kép! . . .

A szereplők zöld asztal körül ülnek és állnak. Képviselve van köztük mindenféle náció és rang! . . .

Czigany, úr, zsidó, dandy, szolga, hajdu, katona, mesterember, . . . mind együtt „drukkol”, izzad — és veszt! . . .

— Barátom tudja mennyit vesztettem?

— Mennyit?

— Hét forintot. — A feleségem s a 4 gyermekeim a hónap végéig most koplalni fognak!! . . .

— Soh'se busuljon földi! — vigasztalja a megszólított — hisz' most kánikulában vagyunk s ebben a melegben a gyomor amúgy is nehezen emészt — hát egy kis koplalás meg nem árt! . . . haha!! . . .

Ez az úgynevezett gazember-humor! (Galgen-Humor.)

Kezembe fogtam a „Bolond Isktők”-ot, s olvasni kezdtem — másfelé terelendő gondolati-mat! . . .

„Szócintan” . . . „Fosztóka — kártya barlang” . . .

Biz' ez az éji tanya csakugyan „fosztóka” . . . Jellemtelen, pimasz munkakerülő népség „fosztja” itt a — tollt? — dehogy! . . . a tapasztalatlan bárgyuságot!! . . .

Oh! . . . rendezett polizei, tán csak itt leszsz' már a jövő kánikulában? . . .

F ü l e s P i k t o r .

Különfélék.

A bartfai fürdőben rendezendő Anna-bál f. é. július hó 26-án fog megtartatni.

A czeméthei fürdő-részvénytársaság ez évi nyári rendes közgyűlését a czeméthei fürdőben augusztus hó 6-án d. e. 10 órakor fogja megtartani. A közgyűlés tárgyai lesznek: Az igazgatóság jelentése és netaláni indítványok.

Egy magyar ember halála San-Franciskóban.

Dr. Czapkay József, kit a haza több vidékén is sokan ismertek, mint a San-Franciskóban megjelenő „The Morning Call” jelenti, május 27-én hunyt el szívbajban. E derek, sokat hányatott, majd dúsgazdag, majd tönkrement magyar emberről a következő életrajzi adatokat írják az „Egyet-értésnek”, dr. Czapkay Kis-Szebenben, Sárosmegyében született 1818-ban; részt vett a szabadságharcban, annak bevégezte után emigrált, Londonból Philadelpiába ment, hol elnyerte a tudori oklevelet. Az ötvenes évek elején az aranyláz őt is Kaliforniába sodorta, hol akkor mint specialista igen kiterjedt praxist tett szert. Evi jövedelme fénycorszakában 60,000 dollare volt orvosi praxisából. Pénzét akkor hazakra fektette, nevezetesen Hochholzer Hugó volt 48-as honvédemigráns és jeles építész által a san-franciseói City-Hall mellett palotát építtetett, melyet még most is „Hungarien-Block”-nak neveznek. Czapkay midőn elég gazdagnak vélte magát, lemondott az orvosi pályáról és Kossuth Lajos nagy hazánkfia ajánlata folytán bukaresti konzul lett. Kossuth irt Lincolnnak ez alkalommal gyönyörű levelet, melyben szorul-szóra megjósolta az utolsó török-orosz háborút. E levelet Czapkay selyembe bekötötte s úgy nyilatkozott, hogy halála után a múzeumnak hagyományozza Budapesten. A bukaresti konzulág igen költséges volt Czapkayra, azért lemondott állásáról és Budapesten akart letelepedni; de előbb kiutazott San-Franciskóba, hogy eladja házait. Szerencsétlenségre beleboacsátkozott a börzspekulációkba, s a bányabörzén (Stoch-Boart) elveszté egész vagyonát, mely megközelítette a milliómat. Újból praktizálni kezdett 1875-ben, de most, miután igen sok ügyes és fiatal európai orvos van San-Franciskóban, minden anyagi eredmény nélkül. A szegény doktor hozzá volt szokva, hogy ünnepeljek. Sokan forgolódtak körülte, míg nyit házát vitt, de ezek is elhagyták a sülyedő hajót. Napról-napra morogóbb lett, s később egészen visszavonult a társaságtól, mert elvesztvén bizodalmit, gyanakodó lett sokszor legjobb embereire is. Hazáját, melyet úgy vágyott viszontlátni, nem láthatá. A szabadkőművesek fényesen temették el. Ez adatok anyiban helyreigazitandók, hogy dr. Czapkaynak, orvosi praxisa — saját értesülésünk szerint — a legújabb időben ismét igen tisztességesen jövedelmezett. Való továbbá, hogy a „szabadkőművesek” rendezték részére a fényes temetést, azonban azt dr. Czapkay hátrahagyott vagyonából tették.

A községi es körjegyzői egyesület f. é.

július hó 26-án a bartfai fürdőben dr. Tahy Mihály m. főjegyző ur elnökölete alatt közgyűlést tartand, melynek tárgysorozata a következő: 1. A központi egylet határozata a leltározási díjak fel-emelése tárgyában. 2. Ugyanannak határozata, az évi közgyűlésnek szeptember hóban való tartása iránt. 3. Ugyanannak határozata, mely szerint önálló indítványok csakis rendes tagok által adathatnak be. 4. Ugyanannak ajánlata az egyleti évkönyvnek a tagok általi megvétele tárgyában. 5. A központi egylet ajánlata a tüzbiztosító társulatokkal való szövetkezés tárgyában. 6. A központi egylet indítványa a községi törvény reviziója tárgyában. 7. A központi egylet határozata a jegyzői nyugdíj-intézmény behozatala, és az elemi csapások által károsult legelő földeknek engedélyezendő adómentesség iránt. 8. Választmány indítványa Barta László „A körjegyzői intézmény története” című művének megszerzése iránt. 9. Netalán teendő indítványok.

Necrolog. F. hó 21-én meghalt soóvári és orosz Pap Jenőné szül. Eberth Amália, hosszas szenvedés után, élete 62-ik évében. Beke hamvaira!

Zárünnepély. Az eperjesi kisdiednevelő-egyesület gyermekkertjében az ez évi zárünnepély f. hó 26-án azaz szerdán d. e. 9¹/₂ órakor fog megtartatni. Az ünnepélyre így a t. ez. szülék, mint a nevelés-oktatásügy barátjai meghivatnak.

Névváltoztatás. Kosztelnyik Fülöp István belügyminiszteri engedéllyel „Eperjesi”-re változtatta nevét.

Leköszönés. Az alsó-tarcai járás segéd-szolgabirája, ifj. Keczer Bertalan — mint halljuk — hivataláról leköszönt.

F. hó 23-án egy számos tagból álló társaság készül Kassáról a kies czeméthei fürdőt meglátogatni, a társaság előreláthatólag jól fogja magát érezni ezen regényes helyen, amennyiben remélhető, hogy Eperjes városa közönségének egyes tagjai is a kirándulásba részt vevén, a mnltságot élvezetessé teendik.

Berzeviczy Albert képviselők beszámoló-beszéde azért volt lapunk 27-ik számához újból mellékelve, mivel az első kiadásba több értelem-zavaró hiba csuszott be. Erre vonatkozó jegyzetünk a mellékletéről szedésközben tévedésből maradt le.

Nepesedési mozgalom. Városunkban a folyó év második negyedében élve született: 65 fi, 50 nő; halva született: 3 fi és 3 nő, meghalt: 53 fi

és 47 nő. A születések száma kileneczetel több, mint a haláleseteké.

Egészségügy. A v. kórházban a folyó év második n-gyedében gyógykezeltetett 65 fekvő s 280 járóbeteg. A városi fő- és alorvos magángyakorlatában kezeltetett 264 fekvő és 211 járóbeteg. A jelzett időtartam alatt előtérbe lépett bántalmak a légző- és emésztőszervek lobos és hurutos megbetegedései. Ragályos betegségek közül előfordult: hasi hagymáz 33 esete, 6 halálos véggel s rousoló toroklob 14 esete 5 halálos. Vörheny 6 eset 1 halálos, valódi himlő 2 eset, bárányhimlő 2 eset, kanyaró 33 eset, kedvező kimenettel.

Második Miss Pastrana. A szamosújvári járáshoz tartozó Felső-Tóók községben — mint a „Kolozs. Közöny”-nek írják — a járásorvosnak egy egyéves leánygyermekét mutattak be, ki valószínűleg második Miss Pastrana. A gyermek haja nem a homlokáig ér, hanem megszakadás nélkül, mindkét oldalt, a halánték táján az arcokon az alsó áll és a nyakon terjedt tovább. Csak a homlok közepe, az orr és ennek közvetlen környéke, a száj és alesves vannak szabadon haj nélkül. A mell, nyak, a lapoczkák s a vállak hasonlóképen dus szőrrel vannak benőve. A test egyéb részei a törzs és végtagok, tallér, egész tenyérszerű nagyságú szőrös foltokkal vannak behitve, melyeken a szőr szárai egy-két centiméter hosszúságot érnek el. — Egyik szeme is szokatlan alakú, s a felső szemhéj alatti táj behorpadt s két kis szemölcsessel eléktelenített, s a szemhéjat szokottnál tágabbra tudja felnyitni. A járásorvos véleménye szerint a gyermek testén levő szőrfoltok teljesen meggyeznek a fej hajzatával s várni lehet, hogy oly hosszúra fognak nőni mindennél, mint a milyenre a nők haja rendszeren nőni szokott, s így a haj nélküli testrészek is teljesen hajjal lesznek fedve. — A gyermek szülei kétségbe vannak esve.

A vadászati jegyek tárgyában a belügyminiszter elrendelte, hogy mindazok névsora, kik vadászati jeggyel bírnak, augusztus 16-ig a hatóságok által közöltessék az adóhivatalokkal. — Az ezen idő után történő jegyváltások esetről-eszre jelentendők ugyanoda be.

Új eljárás bélyegilleték lerovásánál. Az állam és magán felek közt áruszállítási, fuvarozási és építkezési szerződéseknél II., illetőleg III. fokozat szerint járó bélyegilleték a nyugtatvány bélyegilletékekkel egyidejűleg a nyugtatványra leendő felragasztás által rovandó le, — de az illető hatóság köteles mindig a szerződés szövegébe vagy annak jóváhagyási záradékába felemlíteni, hogy a bélyegilleték fenti módozat szerint rovatik le.

— Tá borszk y és Parse h nemzeti zeneműkereskedésében Budapestre megjelent: „A vörös sapka” Widor Pal eredeti népszimfóniák közredveltségű dalai. 1. Felszántottam kertem alatt (Nicolich Sándortól). 2. Ugyan rózsám, 3. Sokszor nézek fel az égbe. 4. Galagonya bojtortján. 5. De nehéz igaz szívet találni (Szentirmay Elemértől). 6. Ha bemegyek a csárdába (Barna szeretőmnek). 7. Az én kedvem olyan mint a család szellő (Nicolich Sándortól). 8. Hallja-e kis violám (Révay Arnoldtól). 9. Júla, júla, heje, uja. 10. Lakodalom, arany lakodalom. 11. Szeretni, szeretni (Szentirmay Elemértől). 12. De fain . . . (Szentirmay Elemértől). Enekhangra zongorakísérettel (vagy zongorára külön) szerző Erkel Elek, Ára 1 fnt 50 kr.

— Ifj Nagel Ottó budapesti könyvkereskedésében (a nemzeti színház bérházában) megjelent az „Öngyűvéd” III-ik kiadásának 6-ik füzeté, írta Knorr Alajos. E füzetben szerző a szolgálati viszonyokból származó szerződéseket ismerteti, nevezetesen a kereskedés és segédszemélyzet közötti szolgálati viszonyt, a tanonczoknak főnökükhöz viszonyát, a család, mezei munkások, napszámosok és gazda közti szerződéseket, és ezzel áttér a társasági szerződésekre. A társasági szerződések általános ismertetése után közli az alkalmi egyesülések, a kereskedelmi társaságok, nevezetesen a közkereseti, betéti és részvénytársaságok szabályait és megkezdő a szövetkezetek ismertetését. Ez érdekes tartalmu füzet ára 30 kr.

Eperies, am 21. Juli 1882.

I.
Ungarn ist das Land, wo vorzüglich die Ertragnisse der Agrikultur seit jeher den Ausschlag gaben, wenn diese gesunken sind, mußte nothwendiger Weise auch die Tragfähigkeit der allgemeinen Lasten ins Schwanken übergehen, und es sind nicht wenige Fälle dagewesen, wo der ums Dasein und Selbsterhaltung kämpfende Lastträger, um seinen Bedürfnissen und Obliegenheiten einigermaßen genügen zu können, zum Capital greifen, wo solches aber nicht mehr vorhanden war, zum Schulden machen angewiesen, endlich zu Grunde gehen mußte, und woran lag die Schuld? Den vielen Mißjahren, woran die einzige Hoffnung der Defonomen scheiterte, mußte unbedingt jene peinlich drückende Lage folgen, welche sich in erster Reihe des Defonoms, sodann aber eines jeden bemächtigte. Welch Wunder, wenn bei so bewandten Umständen die Hoffnungen der Landesöfter, die nach eingehenden Berathungen bei Festsetzung des Budgets dem doch nur günstige Combinationen zur Basis angenommen werden konnten, scheitern mußten, und an Stelle der ersuchten günstigen Resultate, nacheinanderfolgende Schreck-

bilder der Deficite ihr gutgemeintes Wirken in den Schatten versetzten.

Jetzt sind gottlob bessere Aussichten, die Resultate der Weizen-Ernte werden durchschnittlich im ganzen Lande befriedigend, hinzu tritt annoch auch der Umstand bei, daß die Qualität der Frucht zumeist eine ausgezeichnete genannt werden kann. Das Korn soll, wenn auch kein glänzendes, doch aber im Allgemeinen ein gutes Mitteltragniß liefern. Die Gerste ist überhaupt gut gerathen, und der Hafer bietet auch keinen Anlaß zum Klagen Die Rübe, deren Ernte bereits beendet ist, lieferte ein schwaches Ertragniß, doch überraschte dies umföweniger, als die diesbezüglichen Hoffnungen nicht einmal soviel, erwarten ließen. Die sonstigen Erdfrüchte erholten sich nach dem öfteren Regen bedeutend, und stehen allgemein gut, doch wäre es sehr voreilig, hierüber diesmal etwas Bestimmtes äußern zu wollen. Schließlich soll auch noch der Umstand in Betracht genommen werden, daß die sonst alljährlich vorkommenden Ueberschwemmungen, dem Lande im Laufe dieses Jahres keinen, oder doch nur einen unbedeutenden Schaden zufügten, somit auch jene ungeheuren Strecken, die seit einigen Jahren stets unter den Fluthen ächzten, diesmal ein ausgedehntes Aehrenmeer repräsentiren.

Blaudereien.

Vacationes habemus!

Der Wüstenjünger legt sich vergnügt auf die Bärenhaut und denkt sich im Stillen: „Mildere Jahrhunderte verdrängten Philipp's Zeiten!“ Die Vakanzzen wären also da; wie aber dieselben ausnützen? Die Sonne schmolzt, der Himmel ist umwölkt, ein unangenehmer Wind pfeift unaufhörlich von Nord gegen Süd, von Ost nach West und umgekehrt, während bisweilen sogar Oberrocke und Mäntel dem heiß sein sollenden Juli gar oft öffentlich Hohn sprechen.

Riesige Plakate zeigen uns an, daß Herr Flögel es unternommen hat, unserm Publikum die Mißgunst der Zeitverhältnisse weniger fühlbar zu machen. „Lasset die Kleinen zu mir kommen!“ dachte er und trat mit den besten Künstlern der Stadt und ihrer Umgebung in Verbindung, um in seinem Garten ein noch „nie gesehenes“ Volksfest zu arrangiren. Natürlich kalkultirte er so, daß mit den Kleinen auch viele Große erscheinen werden. Und er hatte sich nicht getäuscht, denn der liebliche Garten am romantischen Ufer des Wühlgrabens war vorigen Sonntag in der That sehr besucht. Und man amüßte sich vortrefflich. Die „weltberühmten“ Künstler Herr Pech & Comp., Mr. Adolf, Miss Pastrana etc., ferner die in Freiheit dressirten und vorgeführten beiden Vollblut-Gelb leisteten ihr Möglichstes. Das Saclausen und Klettern rief natürlich Heiterkeit und stürmischen Weiffall hervor usw. Das Amusement wurde auch durch den Umstand wesentlich erhöht, daß Keiner naß wurde, der zufällig einen Kaufhutmantel oder einen Regenschirm mitbrachte, und Niemand froh, der später Abends einen warmen Oberrock anhatte. Sonst würde sich die Illumination zu einer brillanten gestaltet haben; die Lampions hatten jedoch viel vom Regen zu leiden.

In Flögels Gartenrestauration ging es also lustig zu, desto trauriger sieht es in einem Bade aus, wenn König Achabs Wolken plöglích heranziehend plätschernde Wassermassen entladen.

Nun, was unsere Bäder anbetrifft, so sind sie zwar bevölkert, doch wenig beletzt und der Wilselberg träumt von früheren Zeiten, da es noch jeden Sonn- und Feiertag Musik und Tänzen gab.

Der Teich nächst dem Bahnhalle ist verduftet und wo zwei Jahre bevor schöne Damen zierliche Schiffchen lenkten, da trauern nur noch ein-zwei vergessene Käne im vertrockneten Schlamm und die jüngste Fröische-Generation blickt verwundert auf diese Denkmäler einstiger Vergnügungen, über deren Bedeutung sie sich keinen Aufschluß zu geben vermag. Täuschte mich mein Auge nicht, so sind es „Angot“ und „Boecaccio“; stolz hielten sich einst die Weiden über Wasser, heute liegen sie unbeachtet im Trockenen.

Der Anblick des Trockenen erweckt gewöhnlich das Gefühl der Trockenheit, wenden wir uns daher dem Rassen zu. Ich meine nicht etwa, man trinke ein gewisses Bier, denn thut man das, so wird man recht lebhaft an Schiller's Vers gemahnt: „Des Lebens ungemischte Freude ward keinem Irdischen zu Theil.“ Aber begeben wir uns z. B. in Herrn Kovácsy's praktisch eingerichtete Flußbade-Anstalt; da kann man sich dem nassen Elemente nach Herzenslust hingeben. Man verschafft sich hiedurch ein gesundes Vergnügen und zahlt paar Kreuzer. Fühlt man sich nach dem Bade noch immer nicht naß genug, so helfe man diesem Uebelstande mit einer Flasche „Lipóczyer Salvator-Quelle“ ab, welcher man natürlich eine hinreichende Quantität Wein beimengen kann.

Fühlt man hierauf das Bedürfniß der Einsamkeit und möchte man gerne ein wenig schlummern, so begeben man sich in die Generalversammlung der

Stadtrepräsentanz, wenn eben die Durchführung des Paragraph 33 der Waisenordnung an der Tagesordnung ist Da kann es nicht fehlen.

Und was ist süßer als ein Nachmittagsschläfchen im Juli! Man vergißt alle Leiden und Unilden des Lebens. Man träumt und Alles erscheint im rosenfarbenen Lichte.

„Heiter überstrahlt die Sonne
Golf und Strand der Insel Kuba!
In dem blauen Himmel hängen
Heute lauter Violinen. . .“

A h m e d.

Geschäfts- und Handels-Nachrichten.

Eperies den 22. Juli.

Die legthin abgehaltenen Wochenmärkte waren durch schöne Witterung begünstigt. Obst wurde sehr viel zu Markte gebracht.

In Getreide-Tendenz waren größere Zufuhren; die an maßgebenden Getreide-Plätzen gemeldeten rapiden Rückgänge, verflauten jedoch auch den hiesigen Markt, und war der Verkehr mehr auf den hiesigen Consum angewiesen, da für den Export nur geringe Ordres vorlagen, die nur theilweise ausgeführt wurden.

Ämtlich protocollirte Fruchtpreise

vom 17. Juli.

nach Meterzentnern (mètermázsánként).

	I.	II.		I.	II.
	fl. kr.	fl. kr.		fl. kr.	fl. kr.
Weizen	9 50	9 —	Erbsen	9 —	8 50
Halbfrucht	— —	— —	Speck	90 —	84 —
Roggen	6 —	5 50	Schweinefett	88 —	84 —
Gerste	5 40	5 —	Heu	2 40	1 80
Hafer	6 —	5 50	Stroh	— 90	— 80
Hirse	12 —	11 —	Rindfleisch pr. K.	— 48	— 44
Kukurutz	8 —	7 50	Spiritus pr. Liter	— 25	— —
Erdäpfel	1 60	1 40	30grädiger	— 90	— —
Linsen	10 —	9 50	Butter ein Kilo	— 20	— —
Fisolen	7 —	6 50	Eier pr. Paar	— 4 —	— —

K. Albert.

Mannigfaltiges.

Skobeless ist todt. — Die Forts um Alexandrien sind zerstört. — „Vasárnapi Ujság“ schreibt: Selten erfreute sich der Thiergarten Pest's eines solch zahlreichen Besuches wie jetzt, seitdem die Samojeden hier weilten, welche uns darum so interessieren, weil die Gelehrten sie zu unseren Stammverwandten Völkern zählen. Schwer wäre es übrigens in den Verwahrlosten die Verwandtschaft mit dem ritterlich edel gebauten Magyaren heraus zu finden; höchstens in dem Grade, wie zwischen Zigeuner und Deutschen, Franzosen und Perser, in deren Sprachen man auch einige gleichlautende Worte findet. — „Hon“ und „Ellenör“ sollen unter dem Titel „Nemzet“ von Jókai und Lang Lajos redigirt werden. — In Gömör erschloß Ragályi Géza ein begüterter Edelmann und sonst ein humaner Mann seinen Kutschker, und stellte sich selbst dem Gerichte. — In Somogy erschloß sich ein junges Mädchen Siklós Amália.

Furückgekehrte Auswanderer. Am 3 Juli kehrten 30 Einwohner des Zempliner Komitates aus Amerika zurück, weil sie daselbst theils in Folge der massenhaften Anhäufung der Auswanderer an einem Orte, theils wegen der häufigen Strikes der amerikanischen Arbeiter, die auch sie zur Arbeitseinstellung zwangen, keinen genügenden Erwerb fanden.

Ein entsetzliches Ungewitter mit starkem Hagelschauer tobte am 1 d., Nachmittags um 6 Uhr, in Apatin. Die Saaten im Hotter der Ortschaft wurden fast vollständig vernichtet, Telegraphenstangen gestürzt und etwa 20 Bäume entwurzelt. Dem Gewitter fielen auch zwei Menschenleben zum Opfer. Die Apatiner Einwohner Graber und Kiefer machten nämlich während des Unwetters eine Kanfahrt auf der Donau; der Kahn wurde umgekippt und die Männer ertranken.

Der Kaschauer Bischof Konstantin Schuster hat neuerdings zum Besten der schlecht dotirten Geistlichen und Lehrer seiner Diözese eine Stiftung von 40,000 fl. gemacht. Der hochherzige Kirchenfürst gründet gleichzeitig in Eperies eine, mit einem Kinderspi verbundenen Mädchenerziehungsanstalt, deren Kosten sich auf mindestens 150,000 fl. belaufen.

Eine gelungene Bemerkung. Aus der Zeit, da der jüngst verurtheilte Hochstapler Karl Hoffmann noch in Untersuchung stand, wird der „Allg. Ztg.“ ein charakteristisches Zwiegespräch zwischen dem Untersuchungsrichter und dem Gefangenen erzählt. Der Untersuchungsrichter hielt dem Beschuldigten vor, ob es wahr sei, daß er sich für einen Baron ausgegeben habe.

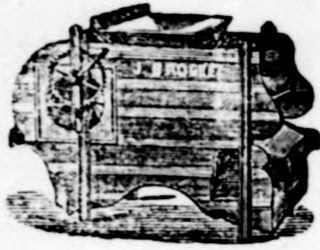
— Herr kaiserlicher Rath, sagte Hofmann, ich habe mich niemals so genannt. — Die Zeugen sagen es aber. — Herr kaiserlicher Rath, man hat mich vielleicht so genannt, aber ich kann nichts dafür. — Da hätten Sie doch dagegen protestiren sollen, daß man Sie Baron nennt. — Sie mögen Recht haben, kaiserlicher Herr Rath, aber solche unbegrün-

BROGLE JÓZSEF

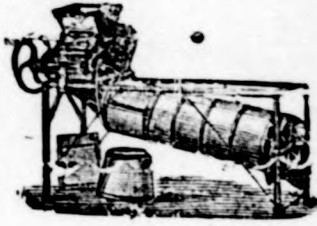
gép és rostalemez gyára BUDAPESTEN.

GYÁR: váczi-ut az osztr. állomaspálya közelében. RAKTÁR: váczi-körut 68. sz.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kinttett, javított gyártmányait mint:

Trieuröket, változó rostával
Tisztító gépeket, szelelővel
Különlegességek malmok számára:
28.466. szám alatt szabadalmazott
hármás ekéiket.

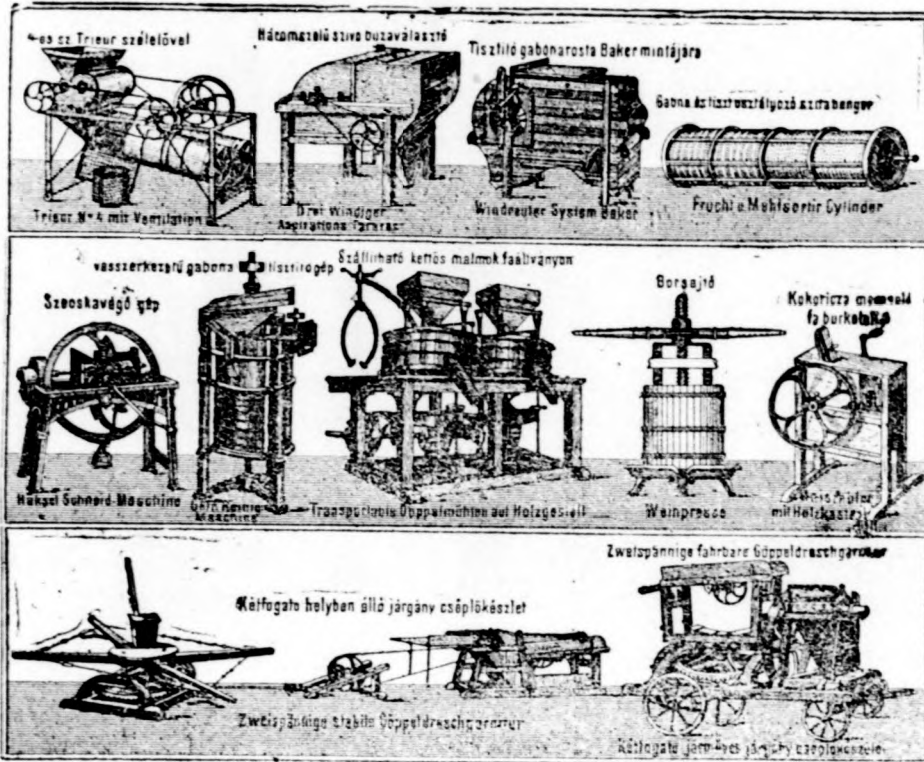
cséplőgép-rostákat, lyukasztott és hasított lemezeket vas, acél és horganyból, valamint mindennemű gazdasági gépek és szerkezet. — Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 2-15

GUTJAHR és MÜLLER Budapest.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár,
(ezelőtt Brogle J. és Müller.)

a Margithid közepén

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

Trieurök gazdasági számára: Járgány-cséplőgépek, Szelelőrosták, Kukuriczamorzsolók, Szeeskavágók, Borsajtók. 8-30	Különlegességek malmok számára: Duplamalmok, Malom trieurhengerek, Gabona osztályozó hengerek, Koptatógépek, Daraválasztógépek, Tarárok, Detacherök.	Malomalkatrészek u. m.: Transmissiók, Szikerek. Rostalemezek: Cséplőgép-rosták, Liszthengersziták, Koptató-lemezek, Ráspoly-lemezek, stb.
---	---	--

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.
Gyári raktár és képviselő: Eperjesen: LUCHS EDE urnál.

A közkedveltségű valódi

krakói

cserep-kályhák

ez idén is nagy választékú raktárt tart készletben

Linkesch Samu özv.
Eperjesen.

2 3-3

1500—2000 Stück Kiefer-Stämme

in dimension von 25—40 Centimeter sind zu verkaufen. — Nähere Auskunft wird in der Advokatur-Kanzlei des Dr. ADOLF PROPPER in Eperies ertheilt. 3-3

A legjobb szivarka-papiros.

LE HOUBLON

Francia gyártmány.

Utánzástól őrizkedjenek.
E papiros csak akkor valódi, ha minden egyes lapja „Le Houblon” bélyeget viseli és minden egyes tüzeke az alanti védjeggyel és aláírással el van látva.

Cawley & Henry
Propriété du Brevet
Cawley & Henry, les seuls fabricants brevetés des Marques:
PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL
Couleur Malt Qualité supérieure Blanc ou Malt
Aux Armes de chaque Pays

BERGER'S medicinale

THEERSEIFE

durch medic. Capacitäten empfohlen, wird in den meisten Staaten Europa's mit glänzendem Erfolge angewendet gegen

Haut-Ausschläge aller Art,

insbesondere gegen chronische und Schuppenflechten, Krätze, Grind und parasitäre Ausschläge, sowie gegen Kupfernase, Frostbeulen, Schweissfüsse, Kopf und Bartschuppen. — Berger's Theerseife enthält 40% Holztheer und unterscheidet sich wesentlich von allen übrigen Theerseifen des Handels. — Zur Verhütung von Täuschungen begehre man ausdrücklich Berger's Theerseife und achte auf die bekannte Schutzmarke.

Bei hartnäckigen Hautleiden wird an Stelle der Theerseife mit Erfolg 17-24

Berger's med. Theer-Schwefelseife

angewendet, nur beliebt man, wenn diese vorgezogen werden sollte, nur die Berger'sche Theer-Schwefelseife zu verlangen, da die ausländischen Imitationen wirkungslose Erzeugnisse sind.

Als mildere Theerseife zur Beseitigung aller

Unreinheiten des Teints

gegen Haut- und Kopfausschläge der Kinder, sowie als unübertreffliche cosmetische Wasch- und Badeseife für den täglichen Bedarf dient

Berger's Glycerin-Theerseife.

die 35% Glycerin enthält und fein parfümirt ist. — Preis per Stück jeder Sorte 35 kr. sammt Broschüre. — Haupt-Versandt: Apotheker G. HELL in TROPPAU.

Vorräthig in Eperies bei: Jos. Makoviczky, Kis-Szeben bei: Imrich Viktor.

Az első magyar krakói agyag-gyár Sebesen Eperjes közelében, ajánlkozik mindennemű fiom

agyag-kályhák és főző-gépek

elkészítésére.

Jó tartós és solid munkáért kezkesedik

Ciesielski József,
kályha-gyáros.

2-10

Arjesyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ide intőz...

Az Eperj...
Ide intőz...

E

Lap...
kezdemé...
nak váro...
kében m...
hogy a...
közbejött...
pamutso...
egy váll...
városunk...
nikus p...
az esetb...
leend a...

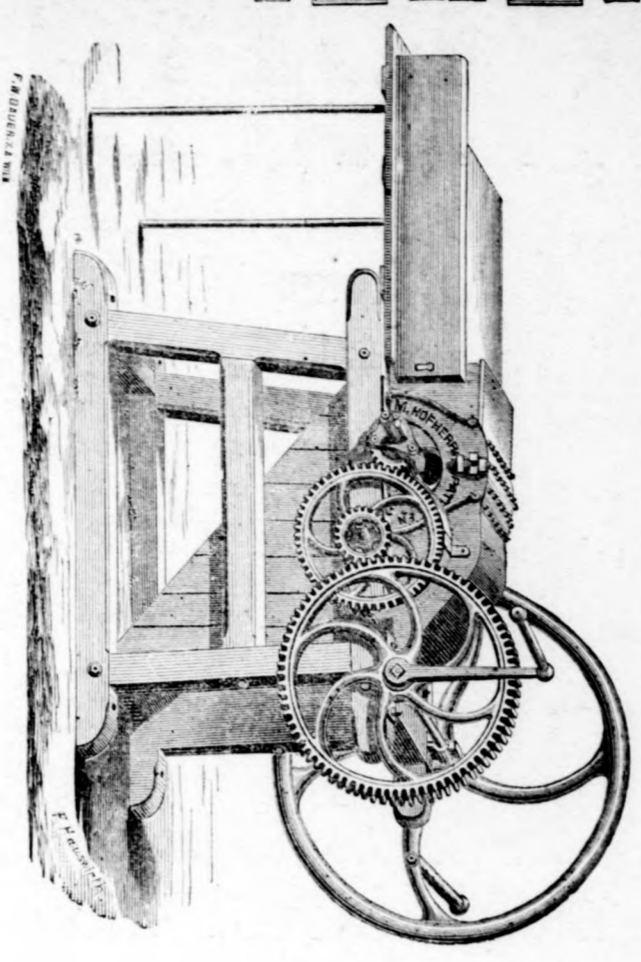
Előt...
esetben...
vállalat...
tulajdoná...
20 évre...
meg, ho...
tartamára...
tartamára...
500 frt...
vállalat...
A v...
ből mega...
zölte az...
mert át...
hogy vá...
erőtéljes...
és mert...
kezdemé...
szemlélte.

Tárg...
részleteib...
alapján v...
és iparka...
a követke...
A v...

Elvir...
éppen meg...
rendesen...
hiányzék...
öt a mellet...
Korna...
nyújtott pi...

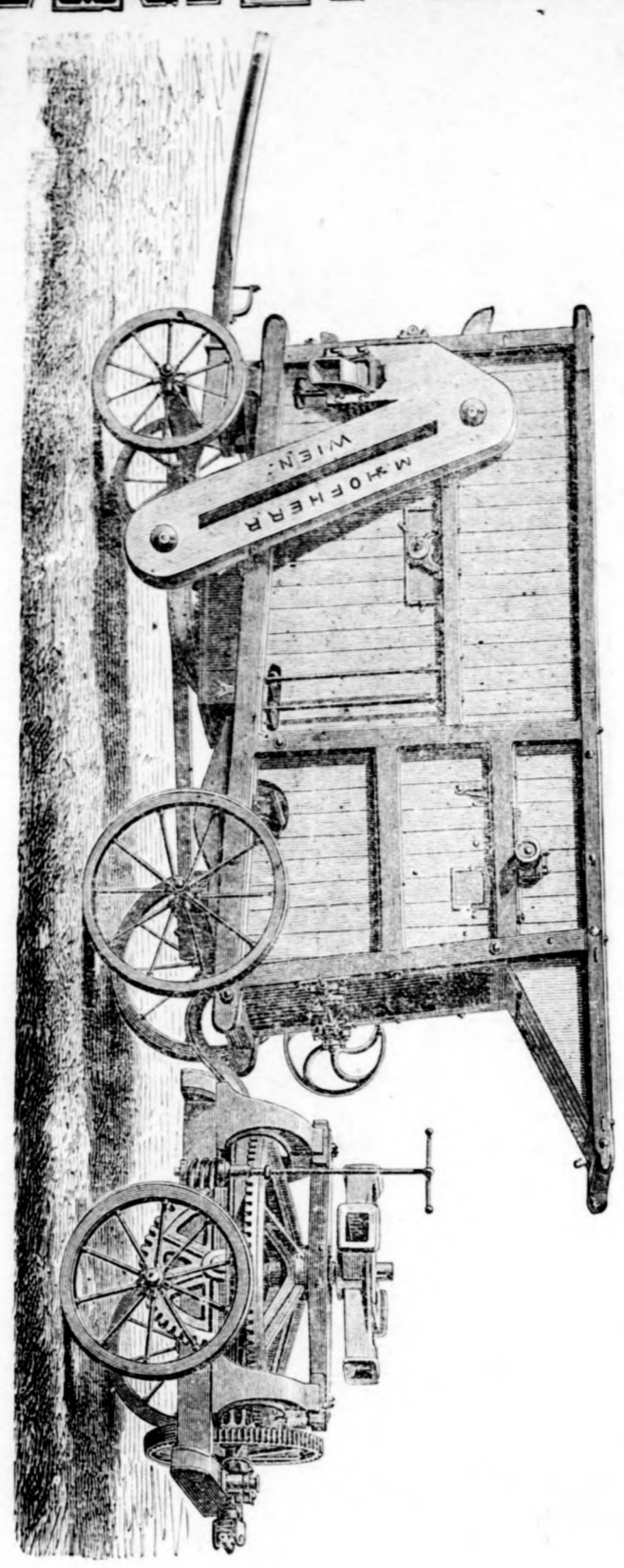
— O...
— E...
mint illede...
moudani...
Elvir...
rendkívüli...
— R...
Pál, ön bo...
— A...
köhögés...
— M...
— A...

haraggal...
élettel fel...
hó mulva...
félek a hal...
nem: „Ura...
kosság!”...
hogy csak

H. LANCZ-féle
kézi-cseplőgép kü-
lönös könnyü já-
rással.

BACKER-rosta és
SMYTH rendszerű
szórvavetőgépeket.

Linkesoh Samu özy,

Vasüzlet

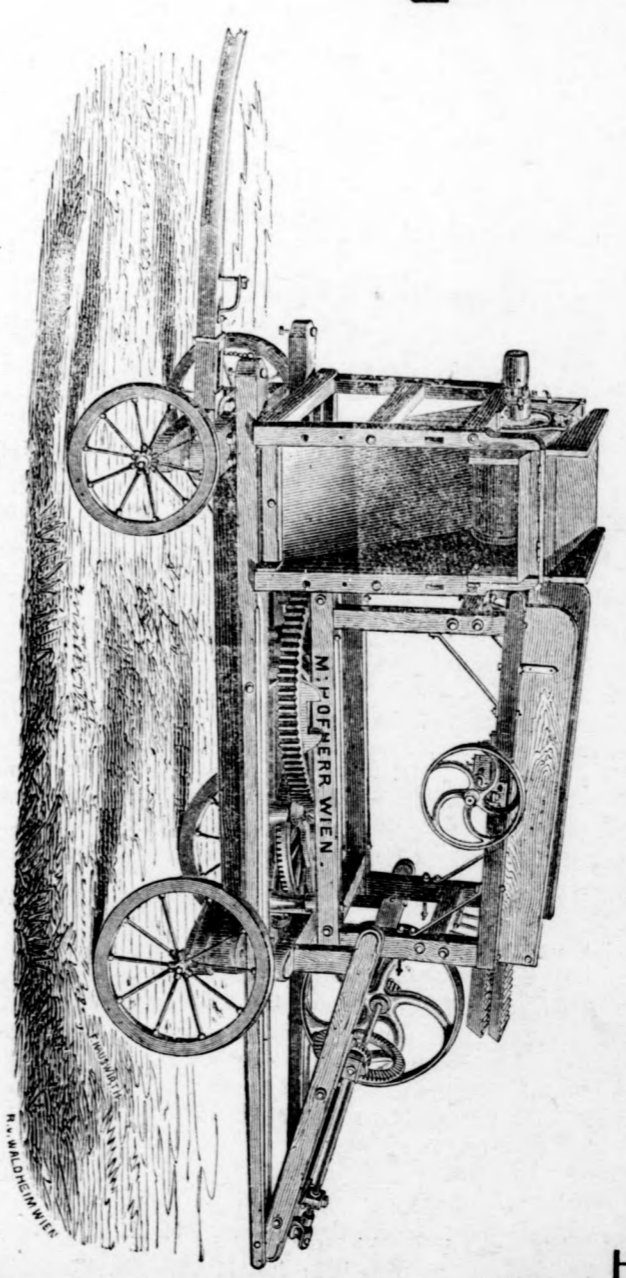
Eperjesen.

Ajánlja a legkitünőbb szerkezetű

Mofheer és Schwanke-

féle

gazdasági gépek raktárát.

SCHOLTZ-féle
burgonya kiemelő
gépet, tiszta mal-
mok és szezska-
Vágóit.

Eredeti szabad.
MAYER-trieurök és
RAUSOMES HEAD
JEFFERIES három-
barázdas ekét.

